

Sag vil gaa i Orden af sig selv, og at man ikke skal være bange for de daarlige Følger deraf. Hvad de gode Følger paa det engelske Marked angaar, ere de jo ogsaa blevene fremhævede fra anden Side, saa at jeg ikke skal gaa nærmere ind derpaa.

Men inden jeg forlader denne Bestemmelse, skal jeg rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for 10de Kreds (P. Bøjsen), som henvendte nogle Forespørgsler til mig angaaende § 10, Nr. 1. Jeg ved ikke, om det maatte være mig tilladt at sige, at da det ærede Medlem er Medlem af Udvalget, vilde jeg have sat Pris paa, om det ærede Medlem vilde have benyttet sin Stilling som Medlem af Udvalget til at fremsætte disse Spørgsmaal for mig tidligere. Jeg vilde saa maaske have været bedre i Stand til at besvare dem. Den første angaar dette, om Anvendelsen af Salpeter til Mælk falder ind under Lovens Bestemmelse. Ja, det kommer an paa, i hvilket Djemed man anvender Salpeter til Mælken. Hvis man kun tilsætter Salpeter til Mælken for at betage Mælken Smagen af bedste Foderstoffer, falder Anvendelsen deraf ikke ind under Lovens Bestemmelser, thi disse gaa kun ud paa, at det er forbudt at fabricere Smør, der indeholder andre Konserveringsmidler end Kogsalt. Altsaa skal Salpeter være til Stede som Konserveringsmiddel i Smørret, for at Forholdet kan falde ind under Lovens Bestemmelse. Men det er for mig efter de Oplysninger, jeg har modtaget, utvivlsomt, at naar man anvender Salpeter udelukkende i det Djemed, som jeg har anført, nemlig for at betage Mælken Smag af Foderstoffer, saa anvendes det i saa ringe Omfang, at det er utænkeligt, at der derved skulde kunne indkomme saa meget Salpeter i det endelige Produkt, Smørret, at det der skulde kunne optræde som Konserveringsmiddel. Det maa ogsaa herved erindres, at Smørret hos os ikke er fremstillet ved Mælk, hidrørende fra en enkelt Besætning, men næsten altid fremtræder som et Produkt af Mælken, samlet fra mange forskellige Besætninger. Men naar jeg nu har givet denne Forklaring paa Fortsættelsen af Lovens Bestemmelser, saa lad mig dog tilføje dette, at efter mit Kendskab til det, tror jeg slet ikke det er et Forhold, som man skal lægge saa overordentlig megen Vægt paa. Det er vist først og fremmest temmelig sjældent, at der nu til Dags anvendes Salpeter til Mælk for at betage den Roesmag, og hvor det gøres, forekommer det mig virkelig, at der kan man meget vel lade være med det i Fremtiden, naar man saa kan opnaa en Bestemmelse

som den, der her er Tale om, og er enig med Regeringen i, at der gennem denne Bestemmelse virkelig kan opnaas et Gode for vor Smøreforsport til England. Kan det opnaas, kunne Landmændene ogsaa bringe det ringe Offer at lade være med at komme Salpeter i Mælken, og det saa meget mere, som der er en anden Maade til at betage Mælk Smagen af Roer og Turnips, nemlig ved Anvendelsen af Pasteurisering. Det er jo det, som vi skulle arbejde hen til, at Pasteurisering bliver anvendt saa meget som muligt over alt i Mejerierne.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, hvorledes det skulde gaa til med Kontrollen, og hvilken Kontrol man forlangte, om der skulde indsendes Prøver til Kontrollen i Kjøbenhavn, og om Kontrollen skulde gaa om Bord i Skibene og tage Prøver. Det er ikke Meningen, thi saa maatte det staa i Loven. Kontrollen maa ikke føres paa anden Maade end overensstemmende med Lovens Forskrift, nemlig saaledes, at Inspektionen af sig selv udtager Prøver — man kan sige Stressprøver — hist og her for at se, om den kan ramme noget, der strider mod Loven, og saa paatale det. Derimod paaaligger der ikke hverken Producenter eller de handlende nogen som helst Forpligtelse til, at de skulle af sig selv indsende Prøver til Kontrollen.

Det ærede Medlem fremhævede i øvrigt i Overensstemmelse med det ærede Medlem for 1ste Kreds (Knudsen), at den Bestemmelse, vi have foreslaet her, kunde lede til en Bestyttelse for de hjemlige Margarinefabrikanter, nemlig ved at forhindre Indførselen af billigt Smør. Jeg tror ikke, det har meget paa sig; det billige Smør, som indføres hertil, kommer ikke ind i saa store Mængder, at denne Bestemmelse i Virkeligheden vilde gavne Margarinefabrikanterne synnerligt, navnlig da man ganske sikkert ikke, fordi man ikke kan saa det billige fremmede Smør, er udelukkende henvist til at gaa til Margarine, men ogsaa kan gaa til det billige danske Smør. Og jeg vil da ogsaa sige, at selv om det skulde blive Følgen af denne Bestemmelse, at vi udelukkede det fremmede Smør, burde vi dog have mere Interesse for vore egne hjemlige Margarinefabrikanter end for Ublændinge, som sende Smør herind: saa den Følge deraf kunne vi nok bære med Sindsro.

Hvad Frihavnen angaar, skal jeg blot oplyse dette, at Frihavnen er at betragte som Udland; men kun i een Henseende, nemlig i Henseende til Toldafgifter, ellers er den i alle andre Henseender Indland. Naar vi altsaa her foreskrive Bestemmelser, der gælder Transit, komme de ogsaa til Anvendelse paa